

☐ జోరుక కురిసే వానలో హోరుమం
బున్న గలి.

హోరుమంటున్న గాలిలో పవ్వడి
చోస్తున్న చెట్లు.

అంతవానలో చిక్కు పడిపోయినం
దుకు తనని తనే తిట్టుకున్నాడు రంగ
కనుమాపు మేరలో రిక్నా కనిపించక
కళ్ళు చిట్టించాడు.

ఇంతలోనే రోడ్డుమీది దీపాలు, గాలి
వానకి భయపడినట్టు గుప్పమన్నాయి.
గాడాంధకారం అలుముకుంది 'ఊరంతా
పోయి ఉంటుంది కరెంటు' పన్నగ గొణు
క్కుంటూ కనిపించని ఆ చీకటిలో కళ్ళు
పెద్దవి చేసుకుని మెల్లిగా అడుగులో
అడుగు వేస్తున్నాడు రంగ

తన బిజినెస్ కిది నిజంగా మంచి
సమయమే.

కానీ ఇప్పుడు మూడో రేడు:
తనకి కావల్సింది, తనకోరిక తీర్చ
గలిగేది ఈ సాయంత్రమే అంపాదించ గలి
గెడు. ఆ సందర్భంలో ఉన్నాడు అను.
ఎప్పుడు తెల్లవారుతుందో అని ఎదురు
చూడాలి ఈ రాత్రు

రంగ వెదనలమీద చిరునవ్వు మెర
సింది.

చేయి జేబుమీదకి వెళ్ళింది. జేబులో
ఉన్న జాబిమెగ్గల నెక్కెను బరువుగా
తగిరింది.

ఆ సాయంత్రం జరిగిన సంఘటన
రంగ కళ్ళముందు మెదిలింది.

శివాలయం, ఆ చిన్నపిల్ల, నెక్కెను
ఒక్కటొక్కటి కళ్ళముందు కదుల్తు
న్నాయి. చెయ్యి మళ్ళీ జేబుమీదకి
వెళ్ళింది.

ఆ పిల్లకి మూడు వాలుగళ్ళుం
టాయి. మాట్లాడించి చూశాడుకూడా
అను ఇంకా మాటలు సరిగా రావు.
చాళ్ళబుట్లో గుడికి వచ్చినట్టుంది
సాసం. అనర్థస్థిలో పడింది మెళ్ళో
నెక్కెనులో. చుట్టుపక్కల ఎవరూ లేరు.
గుళ్ళో ఇద్దరు ముగ్గురు తప్ప

జేబులోంచి, రెడిగ ఉన్న చాక్లెట్ తీసి
త పిల్లకి చూపించి చెయ్యిఉపాదు అను.

పెళ్ళగా ఆ పిల్లని దూరంగా నడి
పించి తనకువెళ్ళాడు మాటల్లో భ్రుం
మీద చెయ్యి వేసి మాట్లాడుతున్నట్టు

జుజుమెగ్గలు

అమెరికన్
జానకీ

మాట్లాడుతూ తన నైపుణ్యంతో మెళ్ళో చూసి ఎప్పుడూకూడా ఎవరూ తనని
నెక్కెను ఊడదీసి జేబులో పడెనుమని దొంగ అని అనుకోరు.
తనదోష పట్టాడు.

అను అందంగా దొరబాబులా ఉండ
అనలు తన స్వయంగా, తన బట్టలూ బట్టగా నరోజిని తనని ప్రేమించింది.

'దీని తప్పొదియ్య! ఉన్నవళంగా
వదెక్కడి వానొచ్చినదాది.

ఎలిమెంటరీస్కూలు వీధిలోకి వచ్చాడు
రంగ.

పెద్ద తంకేడుచెట్టున్న పెంకుటింటి
వసరోక్తి వడిచాడు, తలదాచు కుండుకు.
అంతా చీకటి. గాలికాలలు తప్ప,
నిశ్శబ్దం నాట్యం చేస్తోంది బయట.

ఆ పెంకుటింటిలోంచి గుడ్డిదీపం
వెలుగు పోతున్న ప్రాణంలా ఉంది.

క్రాపులో వేళ్లు దూర్చి విదిలించి;
చలికి వణుకుతూ చేతులు కట్టుకుని
వోడకానుకు నిలబడ్డాడు రంగ.

ఉలిక్కినదాడు మరుక్షణం.

ఇంటిలోంచి ఎవరిదో నన్నగా ఏడు
స్తున్న ధ్వని. అనుమానంగా చెవులు
రిక్కించి శ్రద్ధంగా విన్నాడు.

జాను సందేహం లేదు. ఎవరో ఏడు
స్తున్నారు.

కిటికీలోంచి లోపలికి చూశాడు.

రెండు మంచాలు. ఒకదానిమీద ఇద్దరు
పిల్లలు ఆదనురించి నిద్రపోతున్నారు
వాళ్ల వక్కనే కూర్చుండోస్తే. ఏడు
స్తున్న దామె

వక్కనే రెండో మంచంమీద పురుష
జకారం.

ఆశ్చర్యమే సనిపించింది రంగకి.

వక్కనో మనిషి ఏడుస్తుంటే చీమ
కుట్టిపట్టయినా లేదా ఆ మహను భావు
డికి.

అవిదెండు కెడుస్తోందో పాపం!

జాలిలేని రంగ గుండెలో ఏదో
చైతన్యం.

తక్కుకున్న మెరిసింది ఆకాశంలో
మెరుపు

ఎక్కడో దూరాన పిడుగు పడింది.

నరాలు బిప్పుమంటున్న ఆ చలిగాలితో
కలిసి ఏవేవో ఊహలు మత్తెక్కిస్తు
న్నాయి రంగకి.

రేపొద్దునకల్లా సరోజినిమెళ్లొకను
ఈ నెక్కెను అలంకరించడం, సరోజిని
తనది కావడం అయిపోతాయి. లేకపోతే!
ఏంటనుకుందో ఈరంగ అంటే!

'వాకో మంచి నెక్కెసోటి చేయించి
పెడితే నీ మూటింటా! నీతోనే ఉంటా'
అంటూ గునిసిందికాదూ!

జాబి మొగ్గులు

ఇప్పుడుమాడు నాతడాఖా లేకపోతేనంట
ఆడెవడో వెంకట్రావుగాడు ఎగరేసుకు
పోడానికి చూస్తున్నాడు నా సరోజిన్ని.
ఎట్లా ఎగరేసుకుపోతాడో నేనూచూస్తాను.
అసలు నాడెవడో వాడిముఖంకూడా ఇంత
వరకూ తను చూడలేదు.

ఈ నెక్కెను తీసికెళ్లి దానిముందు
పడేస్తే అయిస్తేపోదూ.

'నువ్వే నా దేవుడివి. ఇంకా వెంక
ట్రావు ముఖం చూడేమాడను నీతోనే
ఉంటా!' అంటూ పెనవేసుకోదూ. అయినా
ఈ నెక్కెను పిచ్చేవిటో సరోజినికి.

దేవుడి దయవల్ల సరికొత్త నెక్కెనే
కొట్టేశాడు తను.

ఇవాళే కొన్నట్టుగా మిలమిలా మెరు
స్తోంది.

రంగమనసు ఊహలో బంగారు
ఊయల లూగుతోంది.

రెక్కలుంటే బాగుండు సరోజిని
దగ్గర వాలచ్చు అనుకుంటున్నాడు.

అదృష్టవశాత్తూ నెక్కెను మీద
'ఎస్' అనే అక్షరం చెక్కబడివుంది.
సరోజిని దగ్గర కోతలు కొయ్యచ్చు.

'నీ పేరులో మొదటి అక్షరం చెక్కం
చాను నెక్కెనుమీద' అని చెప్పచ్చు.
మరిసిపోతుంది. మురిసిస్తుంది.

'ఇంకా ఏడుస్తూనే ఉన్నావా?
చేసింది చాలక' విసుగుతో కూడిన మగ
వాడి గొంతు విని కిటికీలోంచి లోపలికి
దృష్టి సారించాడు రంగ.

'ఏవండీ' దీనంగా ఉందామె పిలుపు.

'ఏవండీ తేదు ఏమీలేదు. ఇంక నీవూ
నాకూ ఏ సంబంధమూ లేదని చెప్పానా
లేదా? తెల్లారగానే బట్టలు సద్దుకుని
నీ దోస నువ్వు చూసుకో.'

'అంత మాటనకండి. నేను చెప్పిన
దాల్లో కొంచెం కూడా అబద్ధం
లేదండీ. నామాట నమ్మరా?' జాలిగా
అరింటువు.

'ఇదివరకునుంచే నేను నీన్ను అనుమా
నిస్తున్నాను. ఇవాళ దీంతో నా అను
మానం కాస్తా రూఢి అయింది. ఇంక
నువ్వెన్ని చెప్పినా నేను నమ్మను' సిఫర

మైన బవాబు.
'మిమ్మల్నే నమ్ముకుని; మీరే
దైవంగా జీవితం గడుపుతున్న నామీద
మీరసలనుమానం ఎలా పెంచుకోగలిగారు.
పైగా ఇవాళ ఈ నెక్కెను పోవడం
ఒకటి...నా ముస్సకే వచ్చింది.'

నెక్కెను అన్నమాట విని ఉలిక్కి
పడ్డాడు రంగ.

అప్రయత్నంగా చేము జేముమీదకి
వెళ్లింది.

మరింత శ్రద్ధగా వాళ్ల మాటలు
వినసాగాడు.

'అయినా ఈ నెక్కెను చయించాక
ఇప్పటివరకు మూడు నాలుగుసార్లయినా
గుడికి వెళ్లిఉంటావు. మరి ఇదివరకు
ఎప్పుడూ దాని మెళ్లొ నెక్కెనుపెట్టి తీసి
కెళ్లలేదే' ఏదో క్రానుపరీక్ష చేస్తున్నట్టు
పలికిందతని స్వరం

'అయ్యో శ్రీరామ!' నుదురు బాదు
కుందామె.

'నేనేం చేసేది ఇ వాళి వక్కంటి'
వాళ్లమ్మాయి మెళ్లొ నెక్కెను చూసి
వాక్కూడా కావాలంటూ ఏడుపు మొదలు
పెట్టిందిపిల్ల. ఏదో కాసేపు పెడితే దాని
సరదా తీరుతుంది కదానని పెట్టాను.
ఆ తర్వాత గుడికలాగే తీసుకుపోయాను.
ఎప్పుడూ అది నాలోగుడికి వచ్చినపుడల్లా
బయట బొగడ పువ్వులో, గన్నేరు పువ్వులో
ఏరుకుంటూ, బయట ఆడుకుంటూ
ఉంటుంది. అటువంటిది ఇవాళేమో
నేను గుళ్లొంచి బయటకి వచ్చేసరికి
దూరంగా మామిడిచెట్టు కిందనించి
మెల్లిగా వస్తోంది. 'అదేవీటే అంత!
దూరం పోయావ్! ఒక్కత్తిరి! రాఇంటికి'
పోదాం' అంటూ నేను లాక్కొచ్చేనేగాని,
దానిమెళ్లొ నెక్కెను పెట్టినన్న సంతో
మరిచాను తీరా ఇంటికొచ్చాక ఇప్పుడు
దాని మెడిమీదకి సాదృష్టి పోయింది.
అవుడే మీరూ వచ్చారు. మీతో చెప్పాను.
గుడిదగ్గరే పడిపోయి ఉంటుంది లేక
పోతే ఏమవుతుంది. వెళ్లి వెతుకుశాం
రమ్మంటే మీరు రానన్నారు నన్ను నానా
మాటలూ అన్నారు. నేను కాళ్ళిడ్చు
కుంటూ మళ్ళి అంత దూరమూ వెళ్లి
ఆ చుట్టు ఎక్కంటా వెతికిచ్చాను.
ఎక్కడా లేదు. ఇంటికీరాగానే...మీరేమో...

‘వ్రాసినది’ శీర్షికకి వ్రాశ్చలము
పంపేవారు కవచమీద స్పష్టంగా
‘వ్రాసినది.’ అండ్ సబ్స్క్రిబర్
వెతిక, మద్రాసు - 1.’ అని
వ్రాయకొరవల్సివును. - పం॥

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మక మైన
హెడన్ సాల్
చీకత్తును పొందండి
- శస్త్రచీకత్తు
అవసరములేదు!

001-337181

హాయిదాల చెల్లింపువై (ట్రాన్స్ సిస్టమ్)

కోయల్
(గ్యారంటీతో)

అలకు రూ. 5/- వంటన
చెల్లించి, 3 బ్యాండ్ ఆల్ వర్లడ్ ఫార్ బుట్
(ట్రాన్స్ సిస్టమ్) పొందండి. ప్రతి గ్రామము నకు
సెల్లూలు మునకా సంకలనము. వివరములక :

VIRLA / GENCIES (30)
Roop Nagar, Delhi-7.

మీకు ఆనందాన్నిచ్చే పుస్తకాలు

1 తెలుగులో ప్రధాన-వివాహ విధిమూలకాది పుస్తకములు
సంకలనముతో వందలకు అందుతున్న విషయాలు ఈ క్రింది
2 ఆంధ్ర ప్రదేశ్ గణాంకము-వివాహ విధిమూలకాది పుస్తకములు
నందించుటలో కొన్ని వందల సంఖ్యలో కేటాయింపు ఈ క్రింది
3 తెలుగులో ప్రధాన-వివాహ విధిమూలకాది పుస్తకములు
రకాల్ గలవి కుప్పలు, ముద్రాదానినీ కొలిచి వివాహాలు ఈ క్రింది
4 ముద్రాదాని-వివాహ విధిమూలకాది పుస్తకములు
వాని ఆంధ్ర ప్రదేశ్ గణాంకముల నందునున్నవి. ఈ క్రింది
5 వేద వేదాంతములు-వివాహ విధిమూలకాది పుస్తకములు
మరల వేసుకోవలసినవి అనేకవిన్నవనములు ఈ క్రింది
6 యువతకు వివాహ విధిమూలకాది పుస్తకములు తెలుసు
కొరవలసి అనేక ఆంధ్ర ప్రదేశ్ గణాంకముల నందునున్నవి ఈ క్రింది
7 సంఖ్యలను-కామములు అనుమించును కొంత అంశములను
లేనపుడు గర్భం కలుగును అనుభవములు ఈ క్రింది
8 వీటిలో వేద వేదాంతములు-వివాహ విధిమూలకాది పుస్తకములు
వేద వేదాంతములు-వివాహ విధిమూలకాది పుస్తకములు
వివాహ విధిమూలకాది పుస్తకములు

జాబ్బి మొగ్గలు

చెప్పడం ఆపి రెండు చేతుల్లోనూ ముఖం
దాచుకుందామె

ఒక్క ఉడుటువ మంచంమీద లేచి
కూర్చున్నాడాయన. 'నీ దొంగ ఏడుపులూ,
నాటకాలూ కట్టి పెట్టు పోయిందట పోయింది
అమాటవద్దని ఎన్నిసార్లు చెప్పానిప్పటికీ.
తీసుకుపోయి నీ ప్రియుడి కిచ్చుకున్నావు.
రామంగడు మొదటిసారి నీవైపు అదోలా
చూసినవ్వడే నేననుకున్నాను. మీ ధర్మరూ
కల్పి నాకొంప ముంచుతారని. రోజూ
మీ గురించిన కబుర్లు అనోటా ఈనోటా
వీటూనే ఉన్నాను. కానీకీ కొరగాని
వెధివ్వాడు. ఏదో కొంచెం డబ్బు సర్దుమని
అడిగుంటాడు. గుడికి వెళ్ళినట్టు వెళ్ళి
కొత్త నెక్కెను అందించి వచ్చావు.'
'దామ! రామ ఎందుకు సవీరా చిత్ర
వధ చేస్తారు. అతనితో నేనెప్పుడూ
మాట్లాడినా ఎరగనే మాపీద
తేనిపోని అనుమానంతో, ఎ. దుకిటుంటి
మాటలు...' మరి మాట్లాడ లేక
పోయిందామె దుఃఖంతో.

ఆమెని చూస్తుంటే అమితంగా బాని
వేసింది రంగకి.

'శీరి దొర్తాగ్గుడా! కట్టుకున్న
భార్యమీదే కథలెల్లూతా వెండుకురా' ని
బోడ నెక్కెను నా దగ్గరుంది. సాయం
క్రం నీ పిల్ల వెళ్ళొచ్చింది అది కొట్టే
సింది నేనే' అని గట్టిగా అరవాలని
పించింది.

'తెల్లారి లేచి నీ క్రియుడి దగ్గి
రకే పోతావో, నీ పుట్టింటికే పోతావో
నీ యిష్టం. ఈ ఇంట్లో మాత్రం
నీకు సానం లేదు' వచ్చి భర్త కాళ్ళ
మీద వాలిపోయిందామె.

'మర పిల్లలమీద వాటూ. నే నే
సానం ఎరగను నన్ను అనవసరంగా
అనుమానిస్తున్నారు. నలుగురిలో నవ్వల
సాలు చెయ్యకండి. మీమ్మర్ని విడిచి నే
నెక్కడికీ వెళ్ళను' వెళ్ళలేను మీకే
నా సర్వస్వం.'

'ఫీ!' కాళ్ళమీద పడి మొర పెట్టు
కుంటున్న భార్యని కనికరం అగ్గది
లేకుండా విసిరికొట్టాడు నిండా ముసుగు
అన్ని పడుకున్నాడు.

'పిల్లలు కడుతున్న మంచం పట్టే
మీద తల అన్ని వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తోం
దామె.

రంగ గుండెలో ఏరో కదలిక.
జాంన్నది లేని ఆ గుండెలో కొత్త
గుబులు.

ఏడుస్తున్న ఆమె ఒక వైపు, సరో
జిని ఒకవైపు. ఎవరెక్కువో ట్టుటూ
లేల్చుకోలేక పోతున్నాడు.

ఈ నెక్కెను రెపు సరోజిని మోళ్ళో
అలంకరిస్తే సరోజిని తనదై పోతుంది.
ఎన్నాళ్ళనించో ఎదురు చూస్తున్న అన
కోరిక వండుతుంది.

కానీ...కానీ... ఎలా? ఈ నెక్కెను
వెనుక పున్న అభాగ్యురాలి కథ తెలిసి
కూడా, సరోజిని మెడలో రోజూ ఈ
నెక్కెను చూస్తూ మరశ్మాంతిగా బ్రత
గ్గలడా అను. తల్చుకుంటే అను
రేపాటికి మళ్ళీ ఇంకో నెక్కెను
ఎక్కడైనా కొట్టెయ్యలేకపోడు. అటు
రంటవ్వదు ఈ అమాయకురాలి సంసా
రాన్ని ముక్కలు చెయ్యడమెందుకు?

అను పుట్టి బువ్వెరిగకా ఇంటవరకూ
ఒక్క మంచిపనికూడా చెయ్య లేదు. కాను!
అనవసరంగా నిందలు మోస్తున్న ఈ
అమాయకురాలి నూరేళ్ళ పంట నిలబడే
టట్టు అను చెయ్యగలిగితే అదే పదివేలు.
నీరంగా నిక్కయించుకున్న రంగ అన
లతోవనకి తనని అనే మెచ్చుకున్నాడు.
నెక్కెనుని కిటికీలోంచి లోపలికి జార
విడిస్తే సరి. నెక్కెను ఇంట్లోనే దొరికి-
నందుకు సంతోషిస్తుందామె.

అది దొరికిపోయినందునల్ల భార్యని
ఇంటనించి గెంటివేయడం ఆ మహిను
భాగ్యదీతరం కాదు. ఇంక ఏ కారణం
చూపింది గెంటుతాడు'

వాస వెలిసింది. గారి హోరుమాత్రం
అగ్గలేదు

మెట్టిగా కిటికీలోంచి లోపలికి నెక్కెను
జారవిడిచిన రంగ చ్చప్పగా గారి పోయాడు.

అను చేసిన మంచిపని సరోజినికి
చెప్పబకోవాలనిపించింది. కాని చెప్ప
లేదు జాను అను దొంగని సరోజినికి
తెలిస్తే ఎలా? ఈ కథ తనలోనే దాచు
కోవాలి. మెట్టిగా రోడ్డుమీదకొచ్చి, ఆ

ఇంటివైపు ఒకసారి చూసి ముందుకి పోసి పోయాడు రంగి.

* * *

మర్నాడు సోయంత్రంగానీ సరోజిని దగ్గరకి వెళ్ళడానికి వీలకలేదు రంగకి.

గాజులు గలగలలాడుతుండగా, బడలో జాబిమొగ్గలు గుబాళిస్తుండగా ఆయిపు తీసింది సరోజిని.

నిండుగా ఉన్న సరోజిని మెడచూసి నిత్తిన పిడుగుపడింది రంగకి. అడుగు మించుకి వెద్యులేకపోయాడు.

'అదే! అదే జాబిమొగ్గల నెక్కెను. ఇదెలా సంభవం.'

సప్త లొలకపోసింది సరోజిని. 'ఏం? అలా నింబడిపోయావ్! సుప్త నా ఇంటికి వచ్చినా నూనినా ఇంక ఇవాళొక్కరోజే'

సరోజిని చూ ట టు ఆరంభం కాలేదు రంగకి.

అప్రయత్నంగా లోపలికి నడిచాడు. అలుపు గడియవేసి వెనకే వడిచింది సరోజిని.

'ఈ నెక్కెను ఎక్కడిదిని చూస్తున్నావు కదూ. నేను నీకు మొప్పు చెప్పానుగా! నువ్వుగాని, ఆ వెంకట్రావుగానీ ఎవరు ముందు నాక్కుమంది నెక్కెను బహు మతిస్తే వాళ్ళడి నేను అంకితం అని. గుర్తుంది కదూ! నాకు నువ్వెంతో ఆ వెంకట్రావు అంతే...' ఏ మి టి మి టో చెప్పకుపోతోంది సరోజిని.

రంగ మనసు ఇక్కడ లేదు.

రాత్రివాస, ఆ వెంకటటిట్లు, ఆ ప్రేమ, నెక్కెను కళ్ళలో కదులుస్తాయి. మర రంథా అనే అల్లుకుపోయాయి.

ఇన్నిటివెకా నీదో అనుమానం...

'లేవే మా వ్రాసా డిం. నన్ను వ్రాసాడా తీసివెళ్ళి అక్కడ మకాం వెడతానన్నాడు వెంకట్రావు ఏమి చూసుకుని మద్రాసు వెళ్తాం. అభవాకం దొరికి నిప్పుడు నన్ను సినిమాతారగా చేస్తానన్నాడు. నాకు సినిమాలో నటించాలని నిప్పుటినించో కోరికగా ఉంది. అదే చెప్పాననితో. వెను సినిమాతారనయితే నావల్ల అంతక్కాడా మోస్తుందిగా. అందుకే గావును అవకాశం దొరికినవండు తప్పకుండా సినిమాలో చేరవన్నాడు.'

జాబిమొగ్గల నెక్కెను సవరించుకుంది సరోజిని.

బంబంలాన సప్త తొచ్చుకున్నాడు రంగ.

సరోజిని భుజంమీద చెయ్యి వేళాడు.

నెక్కెను అందాన్ని చూస్తున్నట్టే చూస్తూ వెనకవైపు చూశాడు 'లే' అన్న అక్షరం కొట్టాల్సినట్టు కనిపించింది.

కాళ్ళకింద భూమి కంపించి నట్టు యింది.

నిలబడలేక వక్కనున్న బల్లమీద చెయ్యానుకున్నాడు.

'ఏంటిది? అలా అయిపోయావేం? కూర్చో కా నే పు పాపం. నీకు చాలా బాధగా ఉండి ఉంటుంది.' నిర్లక్ష్యంగా పవ్వింది.

'వెంకట్రావిట్లు ఎక్కడుండు నీకు తెల్సా?' నూతీలించి వచ్చినట్టుంది రంగ కంస్వరం.

'ఎలిమెంటరీ స్కూలునిధిలో పెద్ద తండ్రి చెట్టున్న వెంకటటిల్ల వాళ్ళది. ఏం అలెనీతో చెప్పాలంటే వెళ్తావా?' విరిగబడి వచ్చులోం సరోజిని.

'నరూ!' బాధతో మెరికలు తిరిగింది రంగవ్యాధయం.

కళ్ళ ముందు ఎన్నోదృశ్యాలు కనపడు తున్నాయి.

ఈను వడేసిన నెక్కెను ఆమె కంటే ముందు అకనే ఏలాతో, తెల్లారుజామునో చూసి తీసుకున్నాడన్న మాట. భార్యని ఇంటినించి తరిమి, ఆ నెక్కెను సరోజిని వెళ్లో అలంకరించి, సరోజినితో సహా ఈ ఊరినించి ఉ డా యి స్తున్నాడు. ఊహించుకో గలిగాడు రంగ.

ఏమిటేమిటో చెప్పకు పోతోంది సరోజిని.

వినే వరిస్థితిలో లేడు రంగ.

'నీకేం చెప్పినా అర్థం చేసుకునే స్థితిలో నువ్వివండు లేవు సరూ. పైగా నేను నిన్ను పొందలేక పోయినందుకు ఆ వెంకట్రావుమీద కక్షకట్టి కట్టుకథ అల్లా పనుకుంటావు. వాడ్డు! వాడ్డు నేనేం చెప్పలేను. నేనేం చెయ్యలేను' మనసులోనే అనుకుంటూ నీరసంగా అడుగులు వేస్తూ వెళ్ళిపోతున్న రంగవైపు ఆచార్యంగా చూసింది సరోజిని.

'ఏమిటో ఈ పునిష్' వన్నగా గొణు కుంటూ కింద చీర అంచు సరిచేసుకుంటుకు వొంగుంది. బడలో జాబిమొగ్గలు మెక్కగా, మత్తుగా మెడమీద తగిలాయి. లేవబోతుంటే మెడలో జాబిమొగ్గల నెక్కెను సన్నగా, ఎదురుగా మెడమీద గుచ్చుకుంది. ●/

